

Youth for Christ

Parakerk-oecumenisme

Bron: <http://www.rapidnet.com/~jbeard/bdm/Psychology/yfc.htm>, 1997

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatje en voetnoten door M.V.

Onderhavig artikel lijkt wat gedateerd maar is even nodig als eertijds, want de dingen zijn alleen maar (veel) erger geworden (oecumenisme, neo-evangelisme)! Lees hierbij ook volgende artikels:

- Campus Crusade For Christ: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/CampusCrusadeChrist.pdf>
- Youth With A Mission: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/YWAM.pdf> (M.V.)

Billy Graham preaching at a Youth for Christ rally

► De belangrijkste dwaling van het “nieuw/new/neo-evangelicalisme” ligt niet zozeer in wat zij foutief onderwijzen, maar in wat zij weigeren te prediken en in hun ongeoorloofde gemeenschap waarin zij verwickeld zijn. Als wij onze stem niet zouden verheffen tegen het compromis van zulke omvang, zouden we zeker bestempeld moeten worden als verraders. Meer dan twintig jaren geleden definieerde dr. Charles Woodbridge neo-evangelicalisme als “een geest van compromis met ongehoof”. Hij identificeerde vijf stappen van progressie: (1) tolerantie van dwaling, (2) aanpassing aan dwaling, (3) samenwerking met dwaling, (4) bezoedeling door dwaling, en (5) capitulatie voor dwaling. Youth for Christ heeft duidelijk deze stappen van het neo-evangelicalisme doorlopen. De Bijbel waarschuwt niet voor niets: “Dwaal niet: slecht gezelschap bederft goede zeden” (1 Korinthiërs 15:33).

► Youth for Christ (YFC), met zijn hoofdkwartier in Denver, Colorado, is een parakerk-organisatie die zich focust op de belangen van tieners*. Opgericht in 1944 bezit zij meer dan 225 afdelingen in de VS alleen. Youth for Christ International (YFCI) is vertegenwoordigd in 127 landen. YFC heeft meer dan 800 fulltime werknemers en meer dan 11.000 vrijwilligers die met studenten werken. YFC claimt direct te werken met 56.000 studenten, maar meer dan 600.000 levens “geraakt” te hebben in 1994 alleen, met 31.000 die “Christus leerden kennen”. Deze organisatie is altijd oecumenisch geweest (Billy Graham was de eerste betaalde werknemer van YFC en werd een van de vroegste leiders van YFC), maar in haar vroegste jaren nam zij toch enigszins een standpunt in tegen het katholicisme. In de jaren '40, bijvoorbeeld, huurde YFC een vliegtuig en “bombardeerde” daarmee het Vaticaan met evangelietraktaten (James Hefley, “How I Lost my Protestant Prejudice,” *Eternity*, nov. 1971)!

Maar zoals de meesten in de evangelicale wereld, is YFC sindsdien verzoend geraakt met Rome en heeft ze zich overgegeven aan de meest radicale vorm van oecumenisme. Reeds in 1971 had YFC een katholieke non in haar fulltime staf in Rochester, New York. Sinds de vroege jaren '70 heeft YFC zich verenigd met katholieken in oecumenische meetings over de hele wereld.

► Campus Life (CL) is een afdeling van YFC. Tieners wordt een arminiaans, psychologisch evangelie gepresenteerd (bv. “het doel is jonge mensen te bereiken met een *positieve* christelijke boodschap” en hen te vragen “Christus te accepteren”). Het is de werkende policy van YFC om “bekeerlingen” naar de “kerk van hun keuze” te zenden. Ian Grant, Australië/Nieuw-Zeeland directeur van YFC zegt: “Wij beoordelen geen kerken - dat is het werk van de Heilige Geest. Jonge christenen kunnen beter tot bijbellezen en geloof geleid worden in een charismatische katholieke kerk dan in sommige conservatieve evangelische kerken” (verslag in het 7-1991 *CIB Bulletin*). Ian Grant werd ook geciteerd met volgende uitspraak: “Wij moeten ons ervan verzekeren dat jonge mensen op een creatieve manier de christelijke boodschap horen”, zoals “Zaterdagavond rockmuziek, drama en dans”. Lees wat YFC zegt over Campus Life:

“Campus Life is een relationele bediening afgestemd op jonge mensen van de middelbare school die regelmatig samenkomen in huizen, zalen, enz., onder de supervisie van volwassen stafleiders. Bovendien worden kampen, conferenties en andere recreatieve activiteiten aangeboden aan minimale vergoeding. Campus Life gelooft in het concept van evenwichtig leven; daarom streven we naar de ontwikkeling van een geestelijk, lichamelijk, mentaal en sociaal evenwicht in het leven van de jonge persoon. Als enig gebied onderontwikkeld is, zal de jonge mens niet in staat zijn te groeien tot de rijpe, jonge volwassene die God bedoelde en die ouders verlangen” (Bron: YFC website).

► A TOUCH OF CLASS¹ - RAUWE COMEDIE - LIVE BANDS - HOT DANCE MOVES - Als je als christen deze woorden leest in een krantenadvertentie als uitnodiging op een bijzonder programma, zou je dat dan willen bijwonen, of anderen daarop uitnodigen? Precies, deze woorden stonden als titel van een advertentie in de *New Zealand Herald* om aanwezigheid te vragen op een **Youth for Christ** programma voor 15-8-1992 in de Town Hall (stadszaal) te Auckland. De rest van de advertentie luidde: “Featured Band: ‘The Pilgrims’ from Waikato. Speaker: Ian Grant. Admission Free. Collection to cover expenses. Another Youth for Christ program. Followed by a Dance Party in the Town Hall. Tickets \$5.00 available from Auckland Youth for Christ, or at the door”.

Ja, YFC nam nooit een fundamentalistische positie in, maar weinig mensen hadden zich ooit kunnen inbeelden dat deze jeugdorganisatie zo diep in wereldgelijkvormigheid zou vallen. Grant gaf de verbazingwekkende reden aan voor deze wereldse programmering door te zeggen: “We have to make sure young people hear about such goings on”.

► YFC gaat verder op de oecumenische rockmuziek toer. Elke drie jaar sponsoren zij twee “Youth Evangelism” super conferenties. In juli/augustus 1994 werd “DC/LA ‘94” gehouden. De promotionele brochure sprak over de muziek in deze termen: fading lights, rising drumbeats, “hottest and latest” sounds in zogenaamde “christelijke muziek”, met “late night” comedy die tot in de hotelkamers was te bereiken. Muziekgroepen waren o.a. Newsboys; 4 Him; en “christelijke” rappers DC Talk. De sprekers op de lijst waren Josh McDowell, Buster Soaries, en Tony Campolo. De DC '94 conferentie omvatte 26 denominaties en jeugdorganisaties, inbegrepen Southern Baptists, Fellowship of Christian Athletes, Rooms-katholieken en Campus Crusade for Christ. In de zomer van 1995 werd in Six Flags Over Georgia, het 9de Annual Atlanta Fest gehouden. Sponsors waren **Youth for Christ**; *CCM* magazine; Jerry Falwell; Tony Campolo; Josh McDowell; en Andy Stanley. De 22ste Annual Fishnet conferentie (10-7-1996 - 13-7-1996) voorzag Tony Campolo samen met YFC vertegenwoordigers.

YFC verwachtte 35.000 aanwezigen op zijn 1997 rock bijeenkomsten - Washington, DC (Juli 16-20) en Los Angeles (Juni 25-29). De lijst van meer dan 75 “christelijke colleges” omvatte: Oral Roberts University, Fuller, Wheaton, Trinity, Biola, Gordon-Conwell, Baylor, Asbury, Moody, Liberty, Grace (IN), het GARBC's Western Baptist College en Christian Heritage College. Sprekers

¹ A Touch Of Class (eerder bekend als ATC) was een popgroep uit Duitsland, hoewel de leden uit verschillende landen kwamen. Ze maakten vooral europop en eurodance. (Wiki).

omvatten: Josh McDowell, Ron Luce, en Buster Soaries. Muziek is door: Michael W. Smith, Jars of Clay, Newsboys, en Steven Curtis Chapman.

► Warren Wiersbe, een welgekend auteur en bijbelleraar, voormalig senior pastor van Moody Church in Chicago, en voormalig algemeen directeur van Back To The Bible in Lincoln, Nebraska, kwam in 1991 in de staf van YFC International in Wheaton, Illinois, om hun publicatiebediening op zich te nemen (Wiersbe werd later hun staf evangelist). Wiersbe is al vele jaren stilzwijgend geassocieerd met liberalen, katholieken en neo-evangelicals. [Tik “wiersbe” in de zoekfunctie op mijn site].

► Jim Groen, president van Youth for Christ International, was een van de organisatoren van de 1987 Billy Graham crusade in Denver, Colorado, welke een nauwe samenwerking voorzag met katholieken. De crusade had de volle steun van de regionale katholieke hiërarchie, leidde tientallen katholieken op als “counselors” en zond de namen op van honderden van hen die gereageerd hadden op de “altar calls” van elke avond naar lokale katholieke kerken. Een van de surveillanten van de 6.600 counselors was katholiek priester Donald Willette.

► YFC heeft vele Louis Palau crusades ondersteund. Palau heeft Russische atheïstische kerkleden geëerd, onderschreef de onbetrouwbare Living Bible, sprak aan de Oral Roberts University en het Moody Bible Institute, en bij zijn oecumenische evangelisatiecampagnes waren katholieken, charismaten, liberalen en new-evangelicals betrokken. Zijn boodschappen zijn ook zwaar verwaterd door populaire psychologie en arminiaans “easy-believism” (gemakkelijk geloof). De 1993 Palau Crusade in Jamaica gaf dit op in een krantenadvertentie: “Het Rooms-katholiek aartsbisdom van Kingston geeft van ganser harte steun aan het mobiliseren van haar leden om te participeren in de National Crusade 1993. Deze onderneming wordt door ons gezien als een belangrijke gebeurtenis in de verspreiding van het Evangelie op een oecumenische manier”.

► Op 11-1-1992 sponsorde het Britse YFC een optreden van neo-evangelical Tony Campolo. Maar Campolo louter een neo-evangelical noemen is veel te vriendelijk. Campolo is een theologische liberaal en een radicale politieke socialist wiens leringen op zijn best ketters zijn en godslasterlijk op zijn slechtst! Op deze meeting was Campolo’s boodschap er een van redding door werken, new age pantheïsme en sociale actie. Campolo preef zelfs new age psycholoog M. Scott Peck.

► YFC onderschreef de Southern Baptist campagne waarin tieners openbaar de gelofte doen zich te onthouden van seks. Ook katholieke leiders hebben ingetekend. Richard Ross, Baptist Sunday School Board youth consultant, kwam recent in Washington samen met officials van de National Conference of Catholic Bishops, om de “Ware liefde wacht” campagne van de denominatie te bespreken. De geen-seks campagne hoopt 500.000 of meer geloften te verzamelen bij de jeugd. Deze oecumenische campagne wordt ook onderschreven door de Church of God (Cleveland, Tennessee), de oudste pinksterkerk van de natie.

► De CoMission is een coalitie van meer dan 60 new-evangelical groepen (Wheaton, Navigators, **Youth for Christ**, Campus Crusade, Moody Bible Institute, Cedarville College, In Touch Ministries [Charles Stanley], Biola, etc.), voorgezeten door Bruce Wilkinson, het oecumenische, charismatische hoofd van Walk Thru The Bible Ministries. Ze bestaat om voormalige Sovjetunie-opvoeders christelijke ethiek en moraliteit bij te brengen (“Character Education”) om dat dan aan te leren bij studenten. Tongensprekende CoMission-leden werden gevraagd af te zien van openbare beoefening van glossolie, maar privébeoefening van tongen was toegestaan. In een document van de Navigators, van 22-11-1996, stelde CoMission zijn policy met betrekking tot het omgaan met leerstellige diversiteit: “Alle CoMission organisaties en enkelingen moeten instemmen met het Lausanne Covenant. Deze voorziet in grote gemeenschappelijkheid. CoMission-opleiding focust zich op wat we gemeenschappelijk hebben en wat wij elkaar aan te bieden hebben, anders dan verschillen in doctrines, tradities of grijze zones”. Het Graham/Stott Lausanne Covenant is zwak met betrekking tot bijbelse inerrantie.

► Meer dan 100 evangelische leiders en academici die verklaren dat bijbels geloof essentieel is in het oplossen van milieuproblemen, roepen christenen op om hun levens en kerken tot “centra van zorg en vernieuwing van de schepping” te maken. Om en bij de 150 zogenaamde evangelische leiders hebben het 1600-woorden “An Evangelical Declaration on the Care of Creation” (een evange-

lische verklaring met betrekking tot de zorg voor de schepping) ondertekend, dat voorbereid werd onder de auspiciën van het Evangelical Environment Network (EEN; evangelisch milieunetwerk). De verklaring zegt: “Als volgelingen van Jezus Christus, toegewijd aan het volle gezag van de Schrift, en bewust van de manieren waarop we de schepping hebben gedegradeerd, geloven wij dat bijbels geloof essentieel is voor de oplossing van onze ecologische problemen”. Onder de ondertekenaars bevinden zich tenminste 17 seminarie- en collegevoorzitters, World Relief, World Vision, **Youth for Christ**, Young Life, Zondervan, Tyndale House, *Christianity Today*, InterVarsity Christian Fellowship, SIM International, en Latin America Mission. [Het EEN maakt deel uit van het National Religious Partnership, dat ook de Nationale Raad van Kerken omvat, en de U.S. Catholic Conference, en de Consultation on Jewish Life and the Environment].

► Promise Keepers (PK) is de gigantisch nieuwe (1991) “mannenbeweging” onder belijdende evangelische christenen. Haar wortels zijn katholiek en charismatisch tot in de kern. PK’s contradictorische standpunt over homoseksualiteit, haar promotie van seculiere psychologie, haar on-schriftuurlijke vervrouwelijking van mannen, haar uitbeelding van Jezus als een “fallische messias”, verleid tot homoseksuele daden, en haar oecumenische en onbijbelse leringen zouden elke ware christen moeten ontraden daarin te participeren. Promise Keepers bewijst zich als een van de meest ongodelijke en misleidende bewegingen in de annalen van de christelijke geschiedenis. Niettegenstaande is **Youth for Christ** een promotor van deze oecumenische, charismatische gepsychologiseerde mannenbeweging: een fax van een voormalig GARBC² pastor stelt dat de Battle Creek (Michigan) YFC een groep van 80 pastors organiseerde om de 1996 Atlanta Promise Keepers Clergy conference bij te wonen. Pastors van United Methodist, Presbyterian (USA), Regular Baptist, Christian Reformed (enz.) kerken “were flying together, staying together, praying together and trusting God to give us a vision to win Battle Creek together”. Sprekers op dit oecumenisch evenement waren o.a. E.V. Hill, Jack Hayford, Joseph Stowell, en Chuck Swindoll. Ongeveer 40.000 ambtsdragers van elke denominatie participeerden.

* YFC describes its mission thusly -- note the references to using “what works” in evangelization of the lost, and by whatever “means” or “creative” methods YFC deems “responsible”:

“Youth for Christ’s mission is to communicate the life-changing message of Jesus Christ to every young person. Our purpose is to participate in the body of Christ in the **responsible** evangelism of youth, presenting them with the person, work, and teachings of Jesus Christ, discipling them, and leading them into the local church. Our strategy is to mobilize the Christian community to reach lost youth wherever they are and **by all responsible means**.

“YFC is committed to doing **whatever it takes** to reach young people with the Gospel. This means that we need to find **what works best** in each community. Young people live in such diverse cultures -- from the suburban junior high student to the inner city gang kid. Our strategy is to mobilize the Christian community to reach lost youth wherever they are and **by all possible means**.

“YFC divides it’s ministries into schools, institutions, neighborhoods and churches with **more than 40 creative models of ministry**. YFC sponsors national training/leadership events, campus ministries and programs for at-risk teens, emphasizing crisis pregnancy centers, AIDS prevention, abstinence education, gang reconciliation and non-violent conflict resolution through schools, neighborhoods and institutions”. (Emphases added.) (Source: YFC Internet web site).

Verwante artikels:

- Campus Crusade For Christ: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/CampusCrusadeChrist.pdf>
- Youth With A Mission: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/YWAM.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

² General Association of Regular Baptist Churches - GARBC; sinds 1932. (Wiki).